

Kovács János (1931 – 2022)

Kovács János emeritus professzor, az autofágia kutatás úttörője, életének 92-ik évében, 2022. március 3-án csendben eltávozott.

Kovács János Budapesten született 1931-ben. Középiskolába a neves Árpád Gimnáziumba járt, ahol társaival kiváló tanárok keze alatt nevelődtek kötelességtudó, munkaszerető fiatalemberekké. Egyetemi tanulmányait a híres Kazányi Egyetemen végezte, ahol 1954-ben szerzett kitüntetéses biológia-kémia szakos diplomát. Ezt követően *Mödlinger Gusztáv* professzor laboratóriumában kezdett dolgozni az ELTE Általános Állattani és Összehasonlító Bonctani Tanszékén. 1959-62 között aspiránsként Leningrádban (ma ismét Szentpétervár) a Leningrádi Egyetem liszenkói tanoktól mentes Sejtteni Tanszékén, a világhírű *P. Makarov* professzor laboratóriumában dolgozott. 1962-ben kandidátusként hazatérve az Általános Állattani és Összehasonlító Bonctani Tanszéken lehetősége nyílt egy sejtteni laboratórium létrehozására. Ezzel a tanszéken megindult a sejtbiológiai kutatás és a hozzá kapcsolódó oktatás fejlesztése, valamint a nemzetközi kapcsolatrendszer kialakítása is.

Kovács János professzor több, mint öt évtizedes kutatói és oktatói tevékenysége az Általános Állattani és Összehasonlító Bonctani Tanszéken a sejttes önemésztés (autofágia) kutatásának bevezetésével indult és ezen a területen nemzetközileg igencsak jelentős eredményeket ért el. 1969-ben ő vette át az – akkor már – Állatszervezettani Tanszék vezetését. Nevéhez fűződik a tanszék első elektronmikroszkópjának beszerzése és az ehhez kapcsolódó módszertani megközelítésnek a bevezetése. *Kovács János* az évek során a sejtbiológia hazai és nemzetközi téren is vezető szakértőjévé vált. Több sejtteni témájú könyvet írt magyar és angol nyelven. Több mint száz tudományos dolgozatának összesített impakt faktora 175, munkáira 1700-nál is több hivatkozás történt az irodalomban.

Kovács János egész életét a kutatásnak és az oktatásnak szentelte. Kiváló oktató volt. Érdekes előadásait szívesen látogatták a hallgatók, a biológusok sok nemzedéke nőtt fel a keze alatt, számtalan szakdolgozatos és doktorandusz hallgató munkáját irányította. Hosszú pályafutása során sok száz hallgatónak oktatta a sejtbiológiát, a BSc képzés egyik fő tárgyát, melyet az országban először ő vezetett be biológus hallgatók számára a felsőoktatási képzésbe. Sokat tett az anatómia és a sejtbiológia oktatás fejlesztéséért, gyakorlati jegyzetek, tankönyvek, lexikon cikkek megírása, tematikák kidolgozása fémjelzi ez irányú tevékenységét. Az MSc képzésben részt vett a Molekuláris sejtbiológia című tárgy oktatásában, a doktori képzésben pedig 3 előadást is tartott. Kimeríthetetlen szellemi energiáját, aktivitását jól mutatja, hogy 83 éves koráig megtartotta a Sejtvez, valamint a Receptorok és jelátvitel című kurzusait, melyeket minden évben a legújabb irodalom szerint frissített. 1994 és 2000 között ő volt a Molekuláris sejtbiológia doktori program vezetője.

A tágabb közösségért is sokat dolgozott, 1975-től 78-ig volt az ELTE Oktatási Rektorhelyettese és több mint 10 éven át a Biológus Tanszékcsoport vezetője. Karrierje során számos elismerésben részesült. 2011-ben Magyar Köztársasági Érdemkereszt kitüntetés kapott.

Szerény, de öntudatos személyiség volt. Nem volt bőbeszédű, megjegyzései mindig lényeglátóak és találóak voltak. Szerénysége, tisztessége, csendes humora szeretetre méltóvá tette. Mi, akik ismertük, tanítványai és kollégái voltunk, szerettük és nagyra becsültük Őt.

Nyugodjék békében!